

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

TOMASZ CHRÓSTNY

Poznań, dnia 08 czerwca 2021 r.

RPZ.430.2.2021.PG

DECYZJA nr RPZ 3/2021

- I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nakłada na RADEMENES PRO spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mrowinie karę pieniężną w wysokości 100.000,00 zł (słownie: sto tysięcy złotych), stanowiącą równowartość 21.669,41 euro (słownie: dwadzieścia jeden tysięcy sześćset sześćdziesiąt dziewięć euro 41/100), w związku z nieudzieleniem informacji żądanych na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, do udzielenia których Spółka ta była wzywana pismami z dnia 26 lutego 2021 r. oraz 26 marca 2021 r. w toku postępowania wyjaśniającego o sygnaturze akt RPZ.4071.3.2021.PG, wszczętego celem weryfikacji dostosowania się przez nią do nakazu zaniechania praktyki określonej w pkt I decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RPZ 9/2020 z dnia 17 grudnia 2020 r.**
- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275) w zw. z art. 83 tej ustawy w zw. z art. 263 § 1 i 2 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r., poz. 735, ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **postanawia obciążyć RADEMENES PRO spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mrowinie kosztami postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w kwocie 17,00 zł (słownie: siedemnaście złotych) oraz zobowiązać do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające celem weryfikacji dostosowania się przez RADEMENES PRO spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w Mrowinie (dalej: Przedsiębiorca, Spółka) do nakazu zaniechania praktyki określonej w pkt I decyzji Prezesa Urzędu nr RPZ 9/2020 z dnia 17 grudnia 2020 r.

W związku z nieudzieleniem przez Spółę informacji żądanych w kierowanych do niej wezwaniach, postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej.

Postanowienie wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, zostało wysłane Przedsiębiorcy na adres wskazany w Krajowym Rejestrze Sądowym i zostało odebrane przez Przedsiębiorcę w dniu 05 maja 2021 r.

Wyżej wymienionym zawiadomieniem, Prezes Urzędu poinformował również Spółkę, że w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu zaliczył całość materiału postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RPZ.4071.3.2021.PG, poprzedzającego wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz decyzję nr RPZ 9/2020 z dnia 17 grudnia 2020 r., wraz z dowodem jej doręczenia.

Przedsiębiorca, pomimo odebrania kierowanej do niego korespondencji, w żaden sposób nie ustosunkował się do stawianych mu zarzutów

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Spółka prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego o numerze 722555. Zgodnie z informacją odpowiadającą odpisowi pełnemu z Rejestru Przedsiębiorców, Spółka została zarejestrowana 7 marca 2018 r. W rejestrze jako przeważający przedmiot działalności Przedsiębiorcy wskazano: pozostałą sprzedaż detaliczną prowadzoną poza siecią sklepową, straganami i targowiskami. Z poczynionych w toku postępowania w sprawie RPZ.610.7.2020.PG ustaleń wynika jednocześnie, że przedmiotem działalności Spółki jest sprzedaż - w trakcie organizowanych przez Spółkę na terenie całego kraju prezentacji handlowych - urządzeń rehabilitacyjnych, sprzętów AGD, maści oraz lanoliny. Sprzedaż prowadzona jest przy tym wyłącznie na wspomnianych pokazach handlowych.

Decyzją z dnia 17 grudnia 2020 r. Prezes Urzędu w pkt I stwierdził stosowanie przez Spółkę i nakazał zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na przekazywaniu konsumentom w trakcie organizowanych przez Spółkę pokazów handlowych nieprawdziwych informacji sugerujących, że w ich trakcie standardowo nie jest prowadzona sprzedaż prezentowanych produktów, a ich zakup możliwy jest jedynie w ramach oferty specjalnej, której przedmiotem jest możliwość zakupu wyjątkowego zestawu prezentowanych produktów w okazyjnej cenie (dużo niższej aniżeli suma cen określanych przez Spółkę jako ceny detaliczne) i do skorzystania z której uprawnione są wyłącznie nieliczne osoby wylosowane spośród uczestników wielu spotkań reklamowych organizowanych w tym samym czasie na terenie całego kraju, co wprowadza konsumentów w błąd co do ceny oferowanych przez Spółkę towarów i sugeruje konsumentom istnienie szczególnej korzyści cenowej w przypadku dokonania przez nich zakupu w trakcie prezentacji i tym samym stanowi nieuczciwą praktykę rynkową określoną art. 5 ust. 3 pkt 5 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2070, ze zm.), a w konsekwencji stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r., poz. 275 - dalej: u.o.k.k.).

Jednocześnie, w pkt II decyzji Prezes Urzędu nadał decyzji w zakresie pkt I sentencji rygor natychmiastowej wykonalności.

Przedmiotowa decyzja została doręczona pełnomocnikowi Spółki w dniu 21 grudnia 2020 r., a pismem z dnia 18 stycznia 2021 r. Spółka wniosła od niej odwołanie.

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2021 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające celem weryfikacji dostosowania się przez Spółkę do nakazu zaniechania praktyki określonej w pkt I ww. decyzji.

W toku wszczętego postępowania wyjaśniającego, pismem z dnia 26 lutego 2021 r., Prezes Urzędu wystosował do Spółki wezwanie do przedłożenia szeregu informacji i dokumentów dotyczących zakresu prowadzonej przez Spółkę działalności mających na celu weryfikację dostosowania się do określonego decyzją nr RPZ 9/2020 nakazu natychmiastowego zaniechania stosowania zakwestionowanej praktyki.

Podstawą prawną skierowanego do Przedsiębiorcy żądania był art. 50 ust. 1 u.o.k.k. W wezwaniu określono cel przedłożenia informacji, zakreślono termin 14 dni na udzielenie odpowiedzi oraz pouczone Spółkę, że w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.k., Prezes Urzędu może nałożyć na nią karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Powyższe wezwanie zostało skutecznie doręczone Spółce w dniu 3 marca 2021 r.

Z uwagi na nieprzekazanie, w wymaganym terminie, żądanych dokumentów i informacji, Prezes Urzędu wystosował do Spółki kolejne wezwanie z dnia 26 marca 2021 r., ponownie pouczając ją o możliwości nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.k. Przesyłka z powyższym wezwaniem - zgodnie z informacjami podanymi na potwierdzeniu odbioru - została skutecznie doręczona w dniu 30 marca 2021 r. Pomimo wyznaczenia Spółce kolejnych 14 dni na udzielenie odpowiedzi na skierowane do niej wezwanie, pozostało ono bez odpowiedzi.

Na podstawie informacji uzyskanych w toku postępowania w sprawie RPZ.610.7.2020.PG ustalono, że w 2019 r. Przedsiębiorca osiągnął obrót w kwocie [usunięto] zł.

Na podstawie informacji odpowiadającej odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców KRS Prezes Urzędu ustalił ponadto, że [usunięto] (Prezes jednoosobowego Zarządu Spółki) jest Prezesem jednoosobowego Zarządu spółki POLLANA MED sp. z o.o. z siedzibą w Mrowinie, przy czym wpis w tym zakresie został dokonany w dniu 22 lutego 2019 r. W dniu 06 lipca 2020 r. spółka ta została ukarana decyzją nr RŁO 3/2020 karą pieniężną w związku z nieudzieleniem żądanych przez Prezesa Urzędu informacji. Nadto, decyzją nr RPZ 8/2020 z dnia 11 grudnia 2020 r. na [usunięto] została nałożona kara pieniężna za utrudnianie przeprowadzenia kontroli wszczętej w Spółce na podstawie art. 105a u.o.k.k. w toku postępowania wyjaśniającego o sygnaturze akt RPZ.403.4.2020.PG¹.

¹ Treść powołanych decyzji dostępna jest na stronie internetowej UOKiK znajdującej się pod adresem www.decyzje.uokik.gov.pl.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 50 ust. 1 u.o.k.k. przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK. Ust. 2 art. 50 ww. ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z ww. żądaniem jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu. Przepisy u.o.k.k. kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (*por. E. Modzelewska-Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002 r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z 19 listopada 1992 r. sygn. akt XVII Amr 24/92*).

Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 ust. 1 u.o.k.k. jest wiążące dla adresata (przedsiębiorcy). Ustalenie, czy określona informacja lub dokument są konieczne do realizacji zadań Prezesa Urzędu należy przy tym do tego organu. Oznacza to, że przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanej informacji nawet gdy uważa, iż nie jest ona konieczna dla Prezesa Urzędu (*por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016 r. sygn. akt VI ACa 630/15 oraz orzecznictwo i stanowiska tam powołane*). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004 stwierdził, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) u.o.k.k.

Należy jednocześnie zauważyć, że z uprawnienia do żądania od przedsiębiorcy informacji Prezes Urzędu może skorzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Obowiązek, o którym mowa w art. 50 ustawy, dotyczy nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu może zobligować do udzielania mu informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy (*por. np. powołany powyżej wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15*).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 u.o.k.k. przez przedsiębiorcę rozumie się m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162 - dalej: Prawo przedsiębiorców). W myśl art. 4 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorcą jest m.in. osoba prawna wykonująca działalność gospodarczą. Definicja działalności gospodarczej została określona w art. 3 Prawa przedsiębiorców, gdzie wskazano, że jest nią zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. RADEMENES PRO sp. z o.o. jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą w sposób zorganizowany, ciągły i zarobkowy m.in. w zakresie sprzedaży detalicznej. Posiadając zatem status przedsiębiorcy

w świetle Prawa przedsiębiorców, Spółka jest tym samym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spoczywa zatem na niej, jako na przedsiębiorcy, obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 u.o.k.k.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 u.o.k.k., ustawa ta określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Prezes Urzędu jest rzecznikiem tego interesu, co wynika z jego zadań w strukturze administracji rządowej.

Naruszenie polegające na nieudzielaniu przez przedsiębiorcę odpowiedzi na kierowane do niego w trybie art. 50 ust. 1 u.o.k.k. wezwania utrudnia, a niekiedy wręcz uniemożliwia Prezesowi Urzędu na skuteczną realizację jego ustawowych zadań, tj. ochronę konkurencji i konsumentów. W toku postępowań prowadzonych przez Prezesa Urzędu kluczowe jest uprawnienie do pozyskania dowodów na okoliczność stosowania przez nich praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Działania uniemożliwiające lub utrudniające osiągnięcie tego celu są wymierzone w ochronę konkurencji i konsumentów, która leży w interesie publicznym.

W niniejszej sprawie występuje interes publiczny w wydaniu decyzji nakładającej karę pieniężną na Przedsiębiorcę. Zaznaczyć bowiem należy, że w trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego (sygn. akt RPZ.4071.3.2021.PG) Prezes Urzędu dwukrotnie skierował do Przedsiębiorcy wezwanie do udzielenia informacji i przedłożenia dokumentów, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ust. 1 u.o.k.k. Obydwa wezwania odpowiadały wymogom określonym w art. 50 ust. 2 u.o.k.k. Wskazywały bowiem zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielanie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Wezwania te zostały prawidłowo doręczone Spółce. Spółka nie odpowiedziała na żadne z wezwań.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu uznał za uzasadnione zastosowanie w niniejszej sprawie art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.k. Zgodnie z tym przepisem, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 u.o.k.k. bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie ww. przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w oparciu o powołany przepis mają charakter represyjny - stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny - zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji bądź udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji utrudniają lub uniemożliwiają realizację jego ustawowych kompetencji.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.k. odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że za nałożeniem kary na Przedsiębiorcę przemawiają negatywne dla prowadzonego postępowania wyjaśniającego skutki, wynikające z nieudzielenia odpowiedzi na wezwania. Niezastosowanie się Przedsiębiorcy do otrzymanych wezwań uniemożliwiło osiągnięcie zamierzonego przez Prezesa Urzędu celu, jakim było pozyskanie informacji i dokumentów dotyczących działań Przedsiębiorcy wobec konsumentów, a następnie ich oceny z punktu widzenia weryfikacji wydanej wobec niego decyzji administracyjnej.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.k. nie przesądza o wysokości kar nakładanych przez Prezesa Urzędu. Przesłanki wymiaru kar, o których mowa w tym przepisie, zostały określone w art. 111 ust. 1 pkt 3 u.o.k.k. Przepis ten stanowi, że ustalając wysokość nakładanej kary Prezes Urzędu uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania. Zgodnie z art. 111 ust. 2 u.o.k.k., ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Jak już podkreślono, Spółka nie odpowiedziała na żadne z otrzymanych wezwań Prezesa Urzędu i nie wskazała przyczyn, ze względu na które nie zastosowała się do wyrażonych w nich żądań. Wymienione w wezwaniach informacje i dokumenty miały istotne znaczenie dla dokonania ustaleń faktycznych w postępowaniu, w którym ich zażądano. Zwrócić bowiem należy uwagę, że dane ewentualnie przekazane przez Spółkę stanowiłyby w zasadzie jedyną podstawę weryfikacji wykonania przedmiotowej decyzji. Tym samym, brak współpracy ze strony Przedsiębiorcy w praktyce uniemożliwił dokonanie jakichkolwiek ustaleń w sprawie.

W świetle powyższego, uzasadnione jest uznanie, że zaniechanie Przedsiębiorcy uniemożliwiło Prezesowi Urzędu zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego w odpowiednim terminie, uniemożliwiając przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

Podkreślenia ponadto wymaga, że Przedsiębiorca mógł bez przeszkód zapoznać się z treścią wezwań, przekazując stosowną odpowiedź Prezesowi Urzędu. Informacje i dokumenty wskazane w wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów działalności Przedsiębiorcy i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami po jego stronie. Żądane informacje odnosiły się bezpośrednio do bieżącej działalności Przedsiębiorcy. Uzasadnia to wniosek, że są to informacje znane Przedsiębiorcy bez konieczności podejmowania szczególnych lub uciążliwych czynności dla ich pozyskania. Należy wreszcie podkreślić,

iż Prezes Urzędu nie miał możliwości pozyskania niezbędnych informacji, objętych wezwaniem z innych źródeł ponieważ jedynie Przedsiębiorca posiadał wiedzę na temat prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej.

Mając powyższe na względzie - w ocenie Prezesa Urzędu - działania Przedsiębiorcy miały charakter umyślny i były nakierowane na uniemożliwienie poczynienia potencjalnie obciążających dla Przedsiębiorcy ustaleń w sprawie. Wskazać przy tym należy, że Przedsiębiorca musiał zdawać sobie sprawę z konsekwencji nieudzielenia odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu. Wystarczy wspomnieć, że Prezes Zarządu Spółki - [usunięto] - jest również Prezesem jednoosobowego Zarządu spółki POLLANA MED sp. z o.o. z siedzibą w Mrowinie, przy czym wpis w tym zakresie został dokonany 22 lutego 2019 r. W dniu 6 lipca 2020 r. spółka ta została ukarana decyzją nr RŁO 3/2020 karą pieniężną

w związku z nieudzieleniem żądanych przez Prezesa Urzędu informacji. Nadto, decyzją nr RPZ 8/2020 z dnia 11 grudnia 2020 r. bezpośrednio na [usunięto] została nałożona kara pieniężna za utrudnianie przeprowadzenia kontroli wszczętej w Spółce na podstawie art. 105a u.o.k.k. w toku postępowania wyjaśniającego o sygnaturze akt RPZ.403.4.2020.PG².

Mając na uwadze wszystkie okoliczności sprawy, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 100.000,00 zł, co stanowi równowartość 21.669,41 euro. Stosownie do art. 5 u.o.k.k. wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Wartość euro do ustalenia wysokości kary została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2020 r.³, zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,6148 zł.

Podkreślić należy, że Prezes Urzędu ustalając wysokość nakładanej na Przedsiębiorcę kary nie dopatrzyl się żadnych okoliczności łagodzących.

W ocenie Prezesa Urzędu, nałożona kara pieniężna jest adekwatna do stwierdzonego naruszenia oraz jego wpływu na przebieg i termin zakończenia postępowania wyjaśniającego w sprawie. Jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że stanowi dla niego odpowiedni środek represji, a jednocześnie skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono jak w sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.o.k.k. karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Koszty postępowania

Art. 77 ust. 1 u.o.k.k. przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest zobowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 ww. ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 tej ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r., poz. 735, ze zm. - dalej: k.p.a.). Stosownie do art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

² Treść powołanych decyzji dostępna jest na stronie internetowej UOKiK znajdującej się pod adresem www.decyzje.uokik.gov.pl.

³<https://www.nbp.pl/home.aspx?navid=archa&c=/ascx/tabarch.ascx&n=a255z201231>

Do kosztów przeprowadzonego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej zaliczono poniesione koszty doręczenia pism Przedsiębiorcy, w wysokości 17 zł.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Pouczenie

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 u.o.k.k. w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 1575, ze zm. - dalej: Kpc) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II decyzji, na podstawie art. 264 § 2 k.p.a. w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 u.o.k.k. w związku z 479³² § 1 i § 2 Kpc, Przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 755, ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1.000 zł. Z kolei, zgodnie z art. 32 ust 2 tej ustawy zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie w kwocie 500 zł.

Zgodnie z art. 103 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Jednocześnie zgodnie z art. 103 ust .2 tej ustawy, spółka handlowa powinna wykazać także, że jej wspólnicy albo akcjonariusze nie mają dostatecznych środków na zwiększenie majątku spółki lub udzielenie spółce pożyczki.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 3 i § 4 Kpc strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaze, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego.

Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Otrzymuje:

RADEMENES PRO sp. z o.o.
ul. Towarowa 12
62-090 Mrowino